

GREGORIO RUSSO, G.

61552/P (P)
JOSEPHI DE GREGORIO,

ET RUSSO SACERDOTIS

ART. ET MEDICINÆ DOCTORIS

PANHORMITANI

DE ORTU, DEQUE INCREMENTO

*Regalis Panhormitana Medicorum
Academia*

SYNOPSIS HISTORICA

Variis Annotationibus appositè aucta.

Opusc. Sic. To. VI.

A

[Palermo: P. Bentivenga. 1761.]

Historia quoquo modo scripta delectat;
Dices, potes simul & rescribere
actiones, & componere historiam.
Utinam! sed utrumque tam magnum
est, ut abundè sit alterum efficere.

C. Plin. Sec. Epist. 8. f. 154.

Uod latius nuperis annis ad nonnulla expiscanda Regalis Academiae nostrae monumenta non parùm laboris impendimus; eaque omnia præstare conati sumus, quæ splendoris incrementum adferre possent, illamque pro virili, ceu Principem salutare, præsertim supra ceteras, Gallicam, paucioresque alias si excipias, quotquot hactenus in Europæis regionibus, superbo fastu efferebantur: scilicet, ubi notulas aliquas interfere-
re nobis visum fuit Orationi (*), quam publi-
cæ

(*) Oratio ad diem secularem inaugurandum ab Academia condita, habita in Regali Panbormitana Philatrorum Academia Kalendis Februariis anno 1749.

cæ luci protulimus pro seculari inaugurando die coràm Excellentissimo Panhormitano Senatu, prolatam: compendiosius nunc eadem refricare oportebit, ut exteræ nationes de iis certiores aliquando faciamus ad nostræ Academiæ antiquitatem, & amplitudinem apprimè conducentibus. Nec melatet, quàm difficilis omninò res sit, historiolum aliquam conscribere, monente Plutarcho (a): *Cum posterioribus præteritum tempus cognitionem rerum præripiat*, lucemque ullam è veteris memoriæ latebris elicere, ubi potissimum antiquiora suboscure paululùm ambiguitatem scribentibus præbeant. Porro quamvis ex Diodoro Siculo (b): temporis descriptio haud facilis cognita sit, & quandoque detrahat legentibus fidem; in hunc scopulum haud quidem illidere visa est Academiæ nostræ ætas; cum hujus temporis notitia haud secus,

Panhormi edita. Morem sequuti sumus Melchioris Sebi-
ziis, qui typis edidit. *Jubileum Academiæ Argentoraten-
sis, sive acta secularis gaudii ab anno 1538. usque
ad annum 1638.*, & Johannis Henrici Boecleri: *De
Oratione seculari*, in qua ortus Scholæ Argentoraten-
sis, & incrementa a Gymnasio ad Academiam. Tum
denique Samuelis Gloneri *Carmen seculare ab ejusdem
Academiæ fundatione.*

(a) *In Pericle.*

(b) *In Antiq. præm. lib. 5.*

cùs , quàm ab exacto paulò ultra seculo repetenda foret , quo primum altiùs adurgere videretur , majoremque inde labentibus annis adsumere gravitatem , & decus . Neque is sum , ut sinceram hanc narrationem falsis quibusdam coloribus oblinire me velle suspicetur quisvis (*) . Tantum ex veteribus scriptis nonnulla excerpere vehemens mihi sollicitudo incessit ; quotquot enim eruere licuit è manuscriptorum codicum penu in unum quasi corpusculum cooptanda ratus , iis non inani studio quæsitis , quæ à Primoribus nostris suis in scriniis privatim coacervata fortè fortuna detinebantur ; reliqua ab exesis scripturarum fragmentis , carptimque non pauca a senioribus nostris Medicinæ parentibus hausi , quos paullo major sedulitas in colligendis veterum monumentis non ,
aded

(*) *Suus cuique* , ait Christophorus Augustinus Heumanus , *Academiae esse deberet Historicus* , qui *annales sui temporis conficeret accuratissimè* ; fiet autem , ut faventibus omnibus administret is hoc munus , si hanc sibi legem præscripserit , ut nec laude , nec censura ullum sive scriptum , sive factum prosequatur , sed simplicis , ac perspicui narratoris persona sit contentus . In *Animadv. ad Præfat. Bibliot. Histor. Academicæ* ; Et affabrè Cicero de *Orator. lib. 2. n. 15. Primam esse historię legem ne quid falsi dicere audeat , deinde ne quid veri non audeat , ne qua suspicio gratiæ sit in scribendo , neque simularis .*

adeò supinos effecerat. Sanè res tota æternis involuta tenebris, & addicta silentio jacuisset, nisi quæ fortuna inopinatò adferendæ labori meo lucis causam aliquam, & frangendi silentii necessitatem pressius invexisset; operosus quippè labor est primos rerum ortus intricatis ambagibus obsignatos repetere velle. Id unum vos monitos vellem, connixum pro virili me, omnemque lapidem movisse, ut in hac adstruenda historiola non a limosis fontibus, sed puriores illustrando crateres aquas ebiberem; atque in hac potissimum parte diligentia mea constaret; ut si cui imposterum cupido incesserit meliorem historiam ordine pertexendi, accurata veterum monumentorum cognitio, quam in hac Synopsi sedulò expeditam reperiet, maximo laboris, temporisque compendio esse queat.

Vigésimus primus jam supra sextumdecimum ab æra Christi seculum agebatur annus, quo Majores nostri, potissimum ii de medendi studio non parùm solliciti, accitis emunctæ naris hominibus in Clinicam illam Medicinæ particulam maxime inhiantes, primum coivere, atque in ædibus Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis (a), Medicorum cœtum cogere cœperunt, masculas

in-

(a) Mongitorius in *Biblioth. Sicul.* to. 2. fol. 65.

ingeniorum vires gnaviter exercendo (*); ut si quis in praxi nodosus, extricatuque difficilis occurreret morbus, qua lingua, qua calamo, qua collatis vicissim sermonibus enodare, deque illo sententiam ferre adniterentur, ut Civium incolumitati prospicerent. Labentibus deinde annis meliorem in locum, magisque peropportunum, clintum hocce Medicinæ exercitium transferre placuit Senioribus nostris, in privatam nimirum quamdam domum, contrà prætorium sitam, & propè Gynæceum *Sanctæ Mariæ de Martorana*, illucque alternis colloquiis confluebant, disputantes de morbi alicujus natura, genio, symptomatibus, singulis fermè Jovis diebus ab illo cætu præfixis; Quis autem fuerit loci illius dominus, seu domus conductor, mihi diù, sedulòque perquirenti reperire non licuit; at si quis ulli detur conjecturæ locus, nutantis Academiæ, & , quod caput erat, ad-

(*) Præter Scholas, & Academias permagnum momentum positum est in societatibus, sive ad literarum, sive ad aliarum artium fines proferendos comparatis, quas ipsas quoque Academias vocare solent; quum enim oculos plus oculo videre probabile sit, pluraque præclare ingenia communicatis invicem meditationibus, operisque collatis, quid verum falsumque sit facilius, quam singuli perspiciant, & quædam quasi tenebris obvaluta in lucem felicius protrahant, utilissimæ Reipublicæ semper visæ sunt hujusmodi Societates. Heinne. fol. 162. §. 16.

adhuc impuberis, selectam domum ad Senatum pertinere, si credam, haud certè decipiar, eo vel maxime, si stemma spectetur Aquilæ, Panhormitani Senatus omninò gentilitium, quod illius domus fronti videbatur adfixum, addita epigraphe. *Altera felicitas*. Porro nec omninò placuit delectæ domus hospitium; locus aliquis in votis erat pro Academicis exercitationibus magis elegans, ut in perpetuum pedem figere posse, fortè fortuna daretur; favit aliquando eventus, & velut agmine facto prope seculi decimiseptimi dimidium animi lacertos intenderunt auctores nostri, ut fanum quoddam S. *Luciæ* sacrum, quod intra magni Nosocomii pomæria situm erat, sibimet ipsis Senatus elargiretur; precibus igitur ad ipsum habitis, sub cujus ditione tum valetudinarium, tum loci vicinia erat, optatis gratiosè respondit Senatûs consultum, & ab eo tempore, ut infra dicetur, superstructa mole stetit perpetuò mansurum Academiae nostræ decus (*). Sequioribus
igi-

(*) Academicorum more, quorum Auctor Plato, de quo Cicero *Academ. Quæst.* lib. I. fol. 47. prope finem. *Siquidem Platonem ex illa vetere numeramus, cujus in libris nihil affirmatur, & in utramque partem multa disseruntur, de omnibus quæritur, nihil certi dicitur, ut cum in eadem re paria contrariis in partibus momenta rationum invenirentur, & facilius ab utraque parte assertio sustineretur. Et alibi §. de Finibus; Illi autem, qui Platonis instituto in Academia, quod est alterum Gymnasium*

igitur annis, nimirum anno 1649. (a), sub faustissimis
 Exc̃mi Senatus auspiciis augustiora tulit exordia,
 eodemque fermè tempore, rem promovente Paulo
 Pizzuto Panhormitano Siciliae Archiatro, atque
 juribus, ac privilegiis, tum annuo ex publico ære
 censu primitus ditata fuit Academia (*) nostra.

Ve-

*sum erant secum, & sermones habere soliti, & loci voca-
 bulo nomen habuerunt.*

(a) Ex public. Magistr. tabulis die 24. Januar.
 anno 1649.

(*) Academia cognomentum ab illa prima publica Athe-
 niensium Schola Platoni collocata nomen accepit; ea verò
 non alia erat, quàm Gymnasium, ac nemorosum Subur-
 bium, a quodam heroe Academo cognominatum, primò
 autem per E Hecademia appellabatur. Hermann. Con-
 ring. de Antiquit. Academ. in Supplem. 1. f. 193. Dele-
 ctus erat hic locus a Platone, ceu insalubris, quia, cum
 corporis habitudine uteretur nimium prospera, quæ ve-
 luti vitis luxurians foret ressecanda, insalubrem Atticæ
 locum delegit. Cælius Rhodig. Lect. Antiqu. T. 3. lib. 21.
 c. 10. f. 15. Fusius de hoc argumento Thomas Stanle-
 jus Platonis gesta, & vitam adtexens hæc ait in Tom. 1.
 Part. 4. cap. 5. fol. 302. Pauper cum esset, solum in Aca-
 demia hortum possidebat, qui fuit minima pars bonorum,
 quæ sectatores ejus tenuerunt. Ex horto enim trium cir-
 citer aureorum nummorum proventus quotannis redibat,
 postea verò redditus mille etiam nummos superarunt au-
 reos. Temporis verò successu auctus est liberalitate homi-
 num sanctorum, & eruditionis amantium, qui diversis
 temporibus morientes testamento hæredes scribebant Phi-

Verum si paullo altius illius vetustatem derivare velimus, illam remotiori ævo, anno scilicet 1621., Siciliam Vicario Regis munere moderante Comite

te

lophiæ operantes, ut relictarum facultatum ope vitam philosophicam quietè, & tranquillè agere possent. Cum tamen eum locum corporis noxium esse sanitati dicentes, mutare Platonem Medici juberent, & in Lycæum Scholam transferre, id se facturum negavit, ne in Arbo (ubi longævi homines) quidem summitatem, vitæ producendæ causa, se commigraturum dicens. Et sane febris Quartana ob loci ejus noxium aerem laborare cœpit, quæ XVIII. menses perduravit; tandem tamen sobrietate eam, & cura corporis vicit; integro magis, quàm quo usus antea fuisset, robore recuperato. Hactenus ille. De Cicero-
nis Academia illustris est Plinii locus lib. 31. cap. xi. Cicero longè post Villam quamdam suam Academia nomine dignatus est, digna memorata Villa est ab Averno lacu tendentibus imposita litori, celebrata porticu, ac nemore, quam & vocabat Marcus Cicero Academiam ab exemplo Athenarum: ibi compositis ejusdem nominis libris. De Academiarum utilitate pro virili fatis Franciscus Testa Montis Regalensis Pontifex, atque in hoc Siciliae Regno Supremus, Generalis Inquisitor, Regiusque Consiliarius in Solemn. Instaurat. Acad. Theol. Moral. & Sac. Rit. f. 4. Porro ex his Conventibus, & illud commodi accedit, quod unus studet pro omnibus, omnesq; tanto labore, ac tot vigiliis ab alio partem doctrinam nullo negotio lucrifaciunt, ac suam reddunt. De nostra denique Medicorum Academia æquè, ac de ceteris, adi Clarissimum Montgitorium in Bibl. Sicul. Parisium Ricerc. dell' Acad. Palerm. f. 10., & alios. Novissimè in elaboratissima Dis-

te à Caſtro erectam fuiſſe, natalemque diem in magno Urbis noſocomio vidiffe latebit nemi- nem (*).

Heic loci de rebus anathomicis, non ſecus, ac de chirurgicis operationibus ſedulò exercendis una omnium mens erat, ac ſollicitudo (a). Ad hunc

Differtatione Dominicum Schiavo noſtri ævi Scriptorem eximium *Saggi ſopra la Storia Letteraria, e delle antich. Acad. f. xxxix.* Sub prælo jacet in diem publicam lucem adſpectura *Sicilia Descriptio* æneis figuris illuſtrata Abbatis Archangeli Leanti Panhorm. Muſis apprimè chari, opus diù expetitum, ubi de *Academiis Sicilia cap. 2. fol. 33.* Nec miſſa volumus, quæ de noſtra Regali Medicorum Academia ſatis operoſè diſſeruit Siculæ Dynaſtiæ Scriptor eximius Franciſcus Maria Emmanuele & Gaetani Marchio Villæ Albæ in elaboratiſſimo Opere omnique calculo abſoluto *Sicilia Nobilis.* Adi, ſi lubet, Tomum primum primæ partis fol. 27.

(a) Vinc. Pariſi *Ricerc. dell' Accadem. Palerm.* loc. ſupra cit.

(*) Liquet ex Proregis chirographo Ducis de lo Infantado ad illuſtrem Deputationem, & Rectores Noſocomii magni tunc temporis demiſſo, cujus ſeriem minimè piget adſerre: *Considerando S. E. de quanto grave importancia es a la ſalud publica la erecion de una Academia de Anatomia, d' onde los Profeſſores de la Medicina tengan continuado exercicio en la practica de ſus obſervaciones, y que por no tener fundacion fixa, la que ſe exigio el año de 1649., y ſe extinguió brevemente con*

hunc propterea adsequendum scopum suffectus ex Primoribus Medicis lector fuit (is erat Balthassar Grassia sive Grassus, de quo paullo infra plura); qui ad hasce facultates destinatus publicas lectiones cotidie dictabat, singulisque hebdomadibus, præfixo scilicet Veneris die, publicas theses ab artis tyronibus propugnandas gnaviter exhibebat.

Interea Panhormitanus Senatus decenti *stipendio*, ex publico ære persolvendo, Lectorem ad id muneris obeundum incitârat; atque medentibus auctoritatem in secandis illius Nosocomii cadaveribus ultrò indulserat. Mirum profectò quale incrementum tunc temporis in medico negotio, quantosque profectus in diem augescentes Panhormus vidit, eo maximè, ubi leges accesserunt Academicæ sanctissimè ab illius ævi medicis observandæ (*). Utinam ab incepto non destitissent, ma-

jo-

notable detrimento del bien publico; ha resuelto S. E., que para la inalterable permanencia de esta Academia se la dê sito fixo en el de S. Lucia, que exta en el recinto de ese Hospital; cuyo lugar tiene S. E. noticias; es muy adecuado &c. Ex Offic. Spectab. Mag. Ration. Excell. Senat. hujus felic. & fidel. Urbis Panh. in Volum. Cautelar. Patrim. ejusd. Urb. anno 1700. f. 167.

(*) Romanorum, ac Græcorum morem imitando in instituendis Collegiis, atque Academiis: Itaque universitatem a Majoribus nostris appellatam, hanc Scholam puto,

to,

jora sanè vidisset gloriosis ausibus emolumenta :
 Biennio vix expleto a tam nobili instituto fatis
 concessit Balthassar Grassus , sive Grassias , qui a
 lectoratus munere , & à medendi peritia ditior fa-
 ctus , postquam rectè noverat ille , non parùm ab
 exculto hocce studio profecisse , accepti beneficii
 memor annum censum scutorum quinquaginta
 futuris rei medicæ Lectoribus , atque Academiae
 tunc vagientis instaurationi testamento reliquit(*) .

At

to , quod universa artium genera complecteretur , cuius
 licet profiteri , in ea autem professione , a Rectore ipso le-
 ges quædam recitantur , quas se quisquam servaturum esse
 juret . Hinc Scholastici Jurati vocantur , eorumque lo-
 cus , nomina in tabulis , aut codice describuntur . Johach.
 Perionius de Roman. & Græc. Magistrat. apud Job. Go-
 desch. Clausing. in Fascic. 3. Jur. Public. lib. 1. f. 220.

(*) Inter alia hujus instrumenti capitula legitur : *Item volo*
hereditatis meæ sumptibus perpetuum in hospitali magno
esse instituendum Anatomiae , & Chirurgiae Lectoratum ,
pro cuius munere suffectum volo in primum hujus mune-
ris Lectorem Jacobum Vetrarium Artium , & Medicinæ
Doctorem , cui solvatur adsignatum salarium scutorum
viginti quinque , quolibet anno solvendum , quousque Me-
dicinæ laureâ decoratus fuerit Balthassar Resolminus
meus ex sorore nepos , adaucto salario in summa scutorum
quinquaginta annualium ; Quo demortuo nuncupatos volo
ejus filios , nepotes , pronepotes in infinitum , & in perpe-
tuum , tantum soluto salario scutorum viginti quinque .
Tempus Lecturæ impendendum sit horæ unius lapsus , more
studiorum majorum Philosophiæ , & Theologiæ , quæ tra-
dun-

At quis tandem fuerit rei exitus, qualemque fortunam apud posteros invenerit; sive quod magis intererat, cujus Tabellionis instrumentis declarata Testatoris voluntas fuerit, nostra industria diù perquisitum, tandem expiscatum; prostat testamentum tabulis Vincentii Scloferii sexto Septembris anni 1623. celebratum (*).

Alumnæ illius Academiæ Hieroglyphicum vitis erat palmitibus ornata suis, appposito lemmate: *Ut floreat*. Volventibus deinde annis insperatò languescere cœpit, tandem evanescere, prorsusque emori, inani relicto Gymnasii loco, cujus ædes ad hunc usque diem marmoreo lapidis monumento spectatur (**). Ad

duntur in almo Patrum Societatis Jesu Collegio, interjectis ferialibus diebus, in quibus prædicta studia vacare, moris est.

*) Exemplum aliud legimus in Vita Cornelii Castaldi Feltrensis, qui fato cessit 1537. de quadam ejus magna domo pro instituendo studiorum Collegio relicta in Feltrensi regione ad tres alendos ephebos comparato, quorum duo juris Civilis, & Canonici studiis, alter Medicinæ operam navarent, quibus assignatæ erant fruges cum vino, ac nummis alimonia necessariis, cujus testamenti verba hæc sunt: *Sian messi per i miei Commessarij trè lani Zoveni Feltrini a studiar, dò in rason Civil, e Canonica, e un in le arte, e Medicine de tempo in tempo.* Thom. Joseph Farsetti in ejus Vita fol. 25.

(**) Ædes hisce studiis assignata adhuc visitur ad lævum

Va-

Ad hujus deinde exemplar , cujus adhuc vestigia non in totum detrita erant , Regalis nostræ Academiæ imago , meliori penicillo efficta prodiiit ; stratoque prius angulari lapide absolutissimi ædificii magnitudinem nacta caput extulit, & ceteris anteivit; primum lapidem aptioremque ædificii ordinem elapsi circiter seculi decimi septimi fines recolendæ memoriæ vir Presbyter Octavius Cat-tanus (*) Polyater , Anatomes Professor primus. que

Valetudinarii latus adnexa , in Australi facie , apposito lapide cum hac inscriptione :

D. O. M.

PUBLICUM. CHIRURGIAE. ET. ANATO-
MIÆ. IN. MAGNO. NOSOCOMIO. PA-
NHORMITANO . ANTIQUITUS . JAM
INSTITUTUM. GYMNASIUM. HIC. NO-
VISSIME . IN . MELIOREM . FORMAM
ERECTUM . EST . DIE . XIII . APRILIS
ANNO . A . PARTU . VIRGINIS
MDCLXXII.

(*) Is primus fuit , qui totis animi viribus contendere vi-
lus , & novæ Academiæ ædificium , veluti è fundamen-
tis erigere , eoque loco expetebat extructum , ubi olim
S. Lu-

que nostræ Academiæ instaurator stravit, qui libellum supplicem dederat, ut huic jam penè demortuæ Excellentissimus Panhormitanus Senatus opportunas ferre suppetias dignaretur. Libelli series tria potissimum spectabat (a), nimirum extruendas aptiores aedes, confirmandas veteris Aca-

S. Luciae templum fuerat, Nosocomii moli planè contiguum. Cui exequendo voto Valetudinarii deputatio, Rectores, & Gubernator ex Proregis mandato Cattani nuncuparunt ad cathedram, ut Lectoratûs munere fungeretur perpetuo, ibique publicas Anatomiae, & Chirurgiae lectiones ephebos, rei medicæ addictos, edoceret. Accensendum statuere salarium unciarum nostræ monetae viginti, singulis annis ab ea summa solvendum, quod testamento cavit præmemoratus Balthassar Grassia. Verùm aliò tendebant Cattani vota, nimirum ad novæ fabricæ structuram in Academia condenda: Qua de re statutum sibi salarium in ædificii sumptus gratiosè voluit impendendum, concepta studia paullatim ad metam perducta; Academicam molem, qua fieri poterat magnificentia decentiorem, aliquando dederunt; nec minores suppetias Academiæ incremento contulit Panhormitani Senatus liberalitas; quippè annua illa unciarum vigintiquatuor summa, quam fuerat Senatus jam pridem largitus, novo illi ædificio usque ad operis consummationem tota cessit, decusque addidit Academiæ amplitudini; Atque appposito Aquilæ stemmate illam Medici Senatus patronatui fecere devotam.

(a) *Ex Archiv. nostræ Cancell. sub die 7. August. 1696.*

Academiæ leges (a), & annum censum uncia-
rum viginti quatuor publicis Magistratûs tabulis
suppeditandum, ut sumptui cederet, & Acade-
miæ subsidio, quoniam jam antea largiti fuerant
prisca Senatus Patres (b). Satisfecit tum hujus, tum
medicorum votis annuens Magistratus, atque in
libelli dorso providit: *Ut super Academia postu-
latis Regni Prorex consulere*; qui tunc tempo-
ris erat D. Petrus Emmanuel Colon y Portugallo
Dux de Veraguas. Porro delatis ad Proregem
precibus decretum extemplo fluxit: *Ut Regia
Caroli II. majestas tantum quoad annuam canonis
particulam certior fieret*, a cujus nutu, & libera-
litate largitio pendebat (*).

In-

(a) Ex cod. archiv. die 14. Jan. 1649.

(b) Ex cod. Archiv. 19. Novembr. 1655.

(*) Ex quo consequitur, ait Cicero de Legib. lib. 2. cap. 3.,
*ut Principi ea omnia liceant circa Civium studia, quæ
exigit salus publica, cujus illi custodiam Cives in prima
Civitatis constitutione communi consensu, & suffragio
detulerunt.* Fusius Johannes Gottlieb. Heinecius pluri-
mis in locis, ubi de *Jure Principis circa studia* Tom. 2.
Exerc. 31. fol. 150. *Hic verò ponimus jura Principum,
quæ & jura majestatis vocantur sine Reipublicæ esse me-
tienda. Hic finis non alius est, quàm interna, externa-
que securitas, in qua utraque consistit salus illa publica,
quam supremam Rectoribus rerum publicarum legem esse
oportere ipsa recti ratio exigit.* Et alibi idem Clarissi-

Opusc. Sic. To. VI.

C

mus

Interim Cattanus noviter institerat, ea omnia sperans adsequi posse, supplicatione habita ad supremum Regii Patrimonii Tribunal, quod & gratiose concessum (a). Deerat Caroli II. Regis nutus, ut ratum, ac omni ævo inviolandum man-

ne-

mus Auctor Heinec. ibid. fol. 158. §. 14. *Principi ea omnia circa Civium studia liceant, quæ salus publica exigit. Porro consequitur, ut eidem jus sit Scholas, & Academias non modò instituendi, & salubribus legibus adtemperandi Reipublicæ salutis, sed easdem, si quid vitii cæperint, emendandi.* Pertinet ad regalia jura Academiarum erectio Philip. Knipfchildus in *Tract. Polit. Hist. Jurid. de Jur. Regal. l. 2. c. 4. n. 6.* easque privilegiis, & immunitatibus muniendi potestas. L. *Unic. C. de Studiis Literar. L. Unic. C. de Professor. l. 2. §. post hanc maxime 47. ff. de Orig. Juris.* Petra de *Potest. Princip. c. 13. n. 34.* Rosentheil. de *Feud. c. 5. concl. 2. n. 4.* Vultej. de *Feud. l. c. 5. n. 7.* Bocelius de *Regal. c. 2. n. 121.* Zas. de *Feud. part. 5. n. 14.* Matthæus Stephanus de *Jurisdic. lib. 2. p. 1. c. 1. membr. 2. n. 63.* Clutenius *Syllog. rer. quotid. 21. liter. D. & E.* Besoal-
 dus de *Jur. Majest. sect. 3. c. 8. n. 3. f. 185.* Sixtinus de *Regal. lib. 1. c. 2. n. 26.* Addas, velim, in *Fasc. Jur. publ. de Jurib. Reserv. cap. 11. f. 195.*, Hermannum Hermes, item huic scopo Martialis distichon *Lib. 10. Epigr. 60.* consonat:

*Jura trium petiit a Casare Discipulorum
 Assuetus semper Munna docere duos.*

(a) Ex Archiv. nostræ Cancell. die 24. Aprilis
 1700.

neret indultum; quod demum ab illius Regis munificentia fuit impetratum, demisso scilicet ab Hispaniis Regali (a) diplomate, quo omnium Medicorum vota tum ad Academiæ privilegia, cum ad annum censum spectantia omnino expleantur (*). Ministrorum omnium calculo tandem obsignatum, executionique mandatum regale diploma, apud publicas Magistratus tabulas videre licet (b). Hactenus omnia ex Archivio nostræ Cancellariæ summatim excerpta, latinaque lingua à nobis integrè donata.

Interea Panhormitano Senatui ea omnia nobis luculenter largiri placuit, quorum desiderium tam aliè Academicorum animis diu infederat; neque vel iis cmissis, quæ loci illius elegantiam, & majestatem ornatissimè decere viderentur; nihilque
re-

(a) *Matriti ex Regia Cancell. die 16. Septembris 1700.*

(*) *Antiqui moris hoc fuerat apud Casares, ac Reges nonnullis donare privilegiis novas, nascentesque Academias. Christian. August. Heumannus in Biblioth. Histor. Academ. f. 29., apud quem plurima recensentur exempla; ubi præter alia Ferdinandus II. Romanorum Imperator Argentoratensem Academiam privilegiis insignivit.*

(b) *In Panhorm. Senat. officio die 7. Novembris 1700.*

reliquum demùm deesse voluit, quod ultra pecuniæ redditum necessariis sumptibus jam pridem adsignatum honori, nomini, vigentisque Academiae dignitati inservire cumulatiùs posset: nimirùm ea ipsa Senatûs insignia, quæ ipsius Magistratûs redolent majestatem, & decus, Aquilam utpote stemma (*) ante novi ædificii fores adfigendum; clavæ gerendæ privilegium (**) in indicendis Academiae comitiis; atque

(*) *Aquila Romanorum hieroglyphicum inter signa militaria recepta, & sacrata omen fuit dominationis, & pluribus Principibus imperium portendit. Pitiscus in Lexic. Antiq. Roman. T. 1. f. 138. A Romanis ad Panhormitanum Senatûm derivata. Aquila Panhormitana; Panhormitano enim Senatui concessa a Romana Republica, licet ex Fazello Phœnicem, an Aquilam dederint, incertum. Franc. Aprile Cronol. di Sic. fol. 400. Confer MSS. dialogos Vincentii Littaræ de Aquila Panhormitana, & Vincentium Auria in Prærogativis de Prætoribus, & Aquila Panhormitana.*

(**) A fascibus apud Romanos in jurisdictionis tesseram clavæ origo repetenda est, inde apud eosdem Scipio Eburneus erat aquilam sustinens inter insignia Consularis potestatis; de quo Pitiscus: *Quo loco docemur, Scipionem illum cum fascibus Consulibus, cum cetera insignia dignitatis conferrent Imperatores, neminem largiri, & conferre potuisse præter Senatûm Romanum. In Lexic. Antiq. Rom. Tom. 3. fol. 352. Sed perperram a fascibus: Confer Carolum du Fresne in Glossario T. 4. fol. 566. Mazia, baculus officii, seu dignitatis in.*

que subsellii erigendi (*) potestatem Senatorum

mo-

insigne . Chronic. Parmens. ad ann. 1302. Apud Murator. Tom. 9. col. 844. Et videns ipse Dominus Maphæus deposuit in dicto exercitu dominium Civitatis Mediolani, & baculum, sive Maziam sui Capitaneatus. Idem innuit Muratorius in Chronic. Modoet. Tom. 12. col. 1095. Divino judicio dominationis Maziam reddidit. Unde ex du Fresne supra citato eruitur Mazia, Clava, Italis Mazza, Mazerius, Mazziere: quæ consonare videntur quàm bellè clavæ nostræ Senatoriæ. Sed cur Matia ex argenti metallo conflata, & quonam tempore, habeo incompertum. Id certum in Concilio Lugdunensi anno 1244. sub Innocentio IV. clavam, quæ Patres Concilii præibat, argenteam fuisse. Matthæus Paris. in Concilio Lugdunens. Clava igitur, seu Mazia, tum ille, qui clavam gerit, Bedellus dictus, sive Mazerius epitogio ex holoserico ornatus, pro dignitate in Academicorum comitiis, olim Medicis concessa a Senatu: Sæpe enim insignia Magistratûs benemeritis tribuuntur. Casaubon. ad Sveton. lib. 2.

(*) Subsellii erigendi potestas in Comitiis Academicis, Aquilæ stemma, & clavæ gerendæ facultas, omnia ex Senatûs privilegio nostrati Academiae concessa; liquet ex Magistratus tabulis die 19. Novembris anni 1655. Eadem Regali diplomate rata a Carolo II. eo tempore Siciliam, & Hispanias moderante. Ex Archiv. nostræ Cancellariæ die 4. Miji 1700. Novissimè solemniter approbata, & legibus aliis aucta ab invictissimo jam Siciliæ Rege Carolo III. Borbonio, nunc Hispaniarum Regna faustissimè gubernante, in vim regalis diplomatis dati Neapoli die secunda Martii 1742.

more (*). Satisfecit plenius hisce postulatis Senatus, quæque diù expetierant Academiae Primates, ab hujus munificentia non inanibus votis

n2-

(*) Quæ prius apud priscos Romanos Curules Sellæ erant, sive Subsellia, aut Scamna (*sedebant enim in illis Praetores, Consules, & Aediles, cum suppedaneo, aut multis gradibus. Pitisc. in Lexic. Rom. Antiquit. T. 3. V. Sellæ*) Romanorum morem gerendo deinde Panhormitanus Senatus in ejus Magistratum invexit; obsignatum postea legimus hocce privilegium, construendi nempe subsellii humeralis indumento parati, ex purpura distincta tesseris gentilitiis Regiæ Majestatis, a Ferdinando Siciliæ Rege Castellæ, & Aragonum, datum Panhormi die 15. Januarii 1489., cujus summam non gravabor adferre vernaculo illius ævi idiomate exaratam. *Pri li scandali, ed inconvenienti, ki sopra stanno per causa di lu sediri predictu, resultavano, deliberastivo ordinari uno banco, & otto seggi ad opus di lu magnifico Capitaneo, & di Vui Preturi, e Furati, & ad decorem, & ornamentum ipsius Magistratus, haviti fatto fari uno panno di scarlato armigiato cum li armi di la Maestà del Re nostro Signore in lo menzo, & in un capo di lo dicto panno di questa felichi Chitati, & in lu alteru li armi di quistu Regno cum certi fogli, & altri lavuri pri micirilu in li spalli, seù muru di lo dicto banco. Pertanto considerando Nui tutto czò tendiri in Regio servizio, honuri, e riputationi di quista felichi Republica, cum tuttu, ki bajati potuto liberè, & impunè fari, nihilominus ad uberiozem cautelam ad vostra supplicationi laudamo, acceptamo, & rathificiamo tanto lu fari li dicti seggi, como lo panno, como cosa digna di commendationi &c. Julianus Centelles Dominus Præ-*

si-

nacti fuere . Nostri quoque temporibus concessum vidimus humeralis ornamentum , quo Magistratus subscellia contegi solent , ex holoserico contextum , phrygioque auri , & argenti opere , acu decoratum (*) . Humerale enim ab eo primo temporis vestigio , quo hæc gratiose retulerunt accepta Prisci Academiæ Patres , tantum purpureo panno tegebatur , haud impari modo ei , quo Prisci nostri Senatus Patres uti consueverant .

Carolo denato eadem largitus est privilegia , omniumque votis satisfecit Philippus V. , qui in Regni jura successit , ut liquet ex epistola regia ad Ministros Regii Patrimonii inscripta , cujus exemplar hispanicè exaratum haud gravabimur , hic inferere ad uberiores historiæ accessionem (**) :

Quæ

fidens mandavit mihi Stephano Marci . Hactenus apud Michaellem de Vio in Privileg. Urbis Panborm. f. 402.

(*) Habito ad Senatum nostrorum stimulis pressum supplici libello , in cujus dorso idem Senatus rescripto providit : *Die 13. Maji 3. Ind. 1755. Ex parte Excellentissimi Senatus Sede plena fuit provisum stante relatione factæ per Spectab. Syndacum ; Possint juxta petita , & eodem modo , & forma , prout fuit concessum Rectoribus Vener. Hospitalis magni , & novi hujus Urbis .*

D. Carolus Filippone M. N.

(**) *PHILIPPUS V. Dei gratia Hispaniarum , & Siciliae Rex &c. Magnificos fieles Mestros Racionales , y amados*

Quæ omnia non leve pondus uberiori Academia nostræ fulcimento præstiterè.

Ast

dos nuestros Presidentes de mi Real Patrimon. del Reyno de Sicilia. En vista de vuestra carta de 3. Junio la erecion de una Academia de Anatomia, he mandando dar al Virrey la orden, que sigue. El Rey. Ill. Duque de Veragua Primo &c. Avriendome dado quenta el Tribunal de mi Real Patrimonio en carta de 3. Junio, de que por Villetè de 26. de Mayo ordinaste, y si erigiesse en el Hospital grande de Palermo una Academia de Anatomia, donde los Professores de la Medicina tengan continuado exercicio en la pràctica de sus observaciones, y que es de tanta importancia a la salud publica, y que el Senado vuelva a consègnarle la congrua de veynte y quatro onzas a l' año en el 1655. se la situò, que por non aver tenido fundacion fixa, se estinguio en breve tiempo con notabil detrimento del bien publico, he resuelto aprobarlo. Però con la circunstancia, de que se resultare en prejuicio de terzero esta assignacion de veynte y quatro onzas, me lo rappresenteis, infermandome de lo que en tal caso se podrà executar, para que subsista la providencia dada sin tocaren este inconveniente. De Madrid. Ex Registro Privil. Exc. Sen. H. U. f. 527.

TO EL RET.

Romeo Secret. del Consejo.

De que he quando preveniras para que en su inteligencia coopereis por vuestra parte (como os lo encargo, y mando) a fin de que se logre el establecimiento, y permanencia de
una

Ast nec ab operoso lectoratus munere tum in Anatomicis, cum in Chirurgicis studiis Catantum novi austruendi ædificii distinebant curæ, atque indefessæ sollicitudines; aliò quippè illius tendebant potiora vota, scilicèt ut novis in diem observationibus alumnorum animos imbueret, quas ægrorum in Nosocomio confluxus quotidie subministrarat, additis non infrequenter, prout occasio postulasset, cadaverum sectionibus; majoresque sanè retulisset in edocendis juvenibus fructus, nisi mors improba virum jam senio confectum è vivis, maximo rei medicæ detrimento, sustulisset (*). Post aliquos deinde ab ejus morte

20~

una materia, para todos de tanta acceptacion, y conveniencia. De Madrid.

TO EL REY.

Vid. Guerrero Reg., Vid. Rabinus Reg., Vid. Araciel Reg.

Romeo Secret.

(*) Venerandi Senis occasus incidit in diem 13. Januarii anni 1725. suæ ætatis anno septuagesimo secundo. In cujus funere seni tam emerito in grati animi monumentum statuit parentare mœrens Panhormitana Medicorum Academia, cujus ædificii locus lugubri, pulloque adparatu indutus fundatori suo triste hoc officii genus præstitit. Ejus effigies vivis coloribus expressa in

Opusc. Sic. To. VI.

D

in-

annos, nescio quo fato, sive ob diminutos, quos præmemoratus Grassias testamento caverat, redditus, sive aliam ob causam, quam hariolari non lubet; antequàm tam nobile hoc lectoratûs institutum fortè fortuna periclitari, aut labi, aut intermitti potuisset, oculata Panhormitani Senatûs sedulitas, exsuscitato veluti torpentium juvenum spiritu, providè occurrere visa est, eoque prosperaverat, ut ab incepto illarum exercitationum studio non desisterent molles in otio juveniles animi, & ceu ab excusso somno vigiles continuò addiscerent perutile hoc medicinæ genus. Porro parùm abfuit, quin in hujus præsentis seculi anno fermè 44. conscripti Senatûs Patres ad illorum studiorum lectoratûs subsellia chirurgum eveherent omnium calculo adprobatum D. Salvatorem de Paliqua-

interiori academicæ aulæ facie integra visitur parieti adfixa, addito hoc elogio: *Reverendus Sacerdos Art. & Medic. Doct. D. Octavius Cattanus ex Physices, Chyrurgices, Anatomes, earumdemque lectoratus excellentia meritiò Archiatros creditus, quatuor Proregum, duorum generalium Militiæ Ducum, plurimorum Regni Dynastarum, magni, ac novi hujus Urbis Civium Nosocomii, nec non Militum sub titulo S. Jacobi primus, & ordinarius Medicus, quater Panhormi Protbomedicus, Medicorum Academiae Auctor, Rector, Promotor, Institutor, Instaurator, tandem Deo charus, ac hominibus obiit 13. Januarii 1725. ætatis verò suæ 72.*

quali, qui singulis fermè diebus lectiones tum anatomicas, tum chirurgicas gnaviter dictasset decenti constituto salario; alterius lectoris accessione facta, qui Matheseos elementa, ceu physicae Medicinæ scientiæ apprimè necessaria statis diebus edoceret. Is erat D. Nicolaus Cento Panhormitanus.

Interea ab eodem Senatu anno 1757. ad supremum Chirurgiæ munus in magno, ac novo hujus Urbis Nosocomio, idem, quem modò innuimus, A. & M. D. D. Salvator de Pasquali meritò arcessitur, eidemque novo Senatus rescripto (*) lectoratûs munus committitur, ut tirones, quos & Nosocomii juvenes vocamus, de rebus anatomicis æquè, ac de chirurgicis præfixis diebus sedulò instruta; Eodem fermè anno, quo primùm Senatus idem in lectorem consultiùs elegerat pro Physico-Anatomico-Medicis institutionibus gnavi-

vi-

(*) Die decimo octavo Januarii 1758. Ex parte Excellentissimi Senatus Panhormitani Sede plena fuit provisum, quod stante relatione interclusa facta per Hospitalarium Vener. Hospitalis magni, & novi H. V. exequatur juxta petita, & expediatur adsentus quolibet anno in personam D. Salvatoris de Pasquale Chirurgi Majoris dilecti Vener. Hospitalis, & hoc cum omnibus obligationibus in dicta consultatione contentis.

D. Carolus Filippone M. N.

viter legendis A. & M. D. D. Balthassarem Fagiani primatem ejusdem Nosocomii Medicum. Utrique lectori præstitutum honorarium à Rectoribus, ex Senatus jussu, persolvendum ejus magni valetudinarii, atque illiusmet Gymnasii locus constitutus, qui antiquitus, ut supra innuimus, ad hoc opus erectus fuerat, nempe sub arcu ad lævum Nosocomii latus, ac marmorea tabella signatus.

Verum grande aliquid feliciori omine moliebantur genethliaci, ut ita dicam, sui schematis sidera, quod & in infantili Academiæ nostræ ætate faustè auspicatum vidimus, atque ad umbilicum plenius absolutum. Qui deerat tandem addendus calculus, accessit, ut solemniora fierent medicæ facultatis jura, omni ævo mansura; Nimirum ubi novissimè ab invictissimo Rege CAROLO BORBONIO, cui illud semper in animo fuerat: *Populi salus suprema lex esto*; & quem Herculem *Musagetem*, idest Musarum ductorem salutarat Parnormus, scilicet, quum ea omnia, quæ ad populorum suorum salutem pertinere animadverteret, ad suam curam revocavit, de universa posteritate præclare meriturus; viginti septem regiis sanctionibus sanctissimè pensitatis adeò instaurata, adeò oblinita fuit Academiæ nostræ facies, ut nil ultra superesse videatur, in quo plus aut gloriæ, aut dignitatis expeti deinceps possit, aut à seris

ne-

nepotibus extorqueri (*). Regalis Diplomatis exemplum, quo clementissimus Rex munificentissimè dignatus est Academiam nostram majoribus prærogativis locupletare, in historiæ hujus calcem ad æternum gloriæ monumentum inserendum duximus. Neque nobis ingratitude notam inuri patimur, ut silentio prætereamus, totum hocce magni momenti facinus deberi illius temporis Panhormitano Senatui, cujus postulatis clementer annuit Regis nutus, atque ut in æternum staret tam gravis momenti negotium, è lydio marmore lapidem aureis literis cælatum adfigi

(*) *Ad priscam usque Rogerii I. utriusque Sicilia Regis tempestatem acceptas referemus Academicarum Legum Sanctiones, in quarum decima octava cavetur, ne quis medicinam exerceat, nisi prius a Magistratibus, & Judicibus probatus, hoc enim prospectum est, ait Rex, ne in Regno nostro subiecti periclitentur ex imperitia Medicorum. Hermann. Conring. Dissert. 1. fol. 60. n. 54. Morem hunc ad antiqua usque tempora refert celeberrimus Mendo. De Jure Academ. Quæst. 8. f. 54. n. 245. Reges Academiis judices designarunt totis seculis retroactis, & nunc temporis designant; leges, & statuta præterea eis condiderunt, quibus regerentur. Nec non liberè valent leges speciales condere, quæ sint contrariæ legibus in corpore juris insertis. Idem fol. 120. n. 541.*

gi (*) curavit in Senatoriæ aulæ cimeliis, illorum
Pa-

(*) D. O. M.

CAROLO HISPANIARUM INFANTE

SICILIÆ, NEAPOLIS, ET HIERUSALEM REGE.

D. BARTHOLOMÆO CORSINI

PRINCIPE SISMANI, EX MAGNATIBUS HISPANIARUM
PRIMÆ CLASSIS ETC. PROREGE.

Post vigilem Annonæ diligentiam, post Anatomicæ,
Physicæque Academiæ Leges, dudum intermissas,
sedulo nunc revocatas, Civiliumque Officiorum nor-
mam ad amussim emendatam, post coacervatas Fru-
mentariæ Administrationis pecunias, priscis Credito-
ribus persolutas, omne ad publicam utilitatem su-
scepto, ne quid fortè Patriæ restorationi, atque
nitori deficeret, hæc Senatorias Aulas, præcæto-
nesque, pictis laquearibus, tessellatisque pavementis
inornare decrevit, æquè & curavit

EXCELLENTISSIMUS SENATUS

EX MAGNATIBUS HISPANIARUM

D. JOHANNES SAN MARTINO, RAMONDETTO

DUCE MONTIS ALBI ETC. PRÆTORE.

D. LAURENTIO GALLEGO

D. IGNATIO MAURIGI

D. SEBASTIANO GIUSINO

D. JOSEPHO CASTELLO

D. IGNATIO GARAJO

D. RAPHAELE VANNI

QUARTUM.
ITERUM.
SENATORIBUS.

ANNO MDCCXLII.

Patrum beneficentia, nulla ætate obliterandum; neque minus deberi inclyto viro Francisco Pignocco (*) nunc Presbytero, & supremi Archiatri meritiſſimo Conſultori, qui totas animi vires, laceratoſque omnes intendit, ut ſartæ tectæque leges a Sereniſſimo Rege CAROLO, velut ab optimo Principe Comite, & Duce Muſarum, optimarumque artium ſtatore aliquando fluerent (**), atque in perenne Academia decus ſolidè firmarentur; mulctis, pœniſque adverſus contumaces inflictis. Nimirum cæmet fuere priſcæ Academiae

no-

(*) Cujus opera, & dexteritate jam ad illum, eoſque inani labore quæſitum, finem perventum eſt, a noſtratum votis tandiù expectatum; Delata enim Neapolim ad Regem Carolum condendarum Academia legum neceſſitate, earumque Regia auctoritate firmandarum, feliciſſimo auſu vigintiſeptem illas Academicas Sanctiones a Sereniſſimi Principis munificentia vir ille impetravit, quarum ut notitiam panderet, diſertiſſimam paullo poſt Orationem in noſtro Academicorum conventu habuit, typis inde editam, & hoc titulo inſcriptam: *In edicendis Panhormitanæ Academia Medicorum legibus Regia auctoritate firmatis Oratio Doct. Franciſci Pignocco, ejusdem Academiae Principis, & Urbis Protomedici. Panhormi typis Franciſci Valenza 1748.*

(**) Cujus ad jura, & officiũ, vel id maximè pertinet, ut quævis honeſtarum artium ſtudia ſub ejus cura, & patrocinio floreant, ex iſſque Reſpublica fructum capiat multo uberioſorem. Heinecius f. 137. §. 3.

nostræ leges , quibus veteres ab illa tunc in cunis adhuc vagiente Medici obligatos priscos illos Epheborum conventus voluere (*) addito Panhormitani Senatus patronatu , cuius clientelæ se obsequiosè devoverant (**).

Neque id prætereundum , ne quid gloriæ nostræ huic Philiatrorum Academia detrahatur , celebriores Academies , quæ in transalpinis regionibus , inque Italia ferè tota augustissima cultorum mentione hodiernum progerminant , ut in oratione nostra jam pridem innuimus , si paullo intimius in eorum incunabula flectatur obtutus , omnes , paucas si excipias , Regali hac Academia nostra adolescentiores esse , seròque nimis , saltem in unius sæ-

(*) *Hinc fluit , si Academia habet jurisdictionem potest statuta condere , nam in jurisdictione involvitur facultas , & auctoritas statuta condendi . Barthol. in leg. omnes Popul. ff. de Juslit. & Jure . Idipsum actum legimus in Academia Gissena , ut clarè innuit Michael Bernardus Valentinus in Program. Acad. Decur. 3. ad prælect. Leg. fol. 251. Hinc & Academia tamquam vera rerum publicarum , imo Regnorum seminaria certis semper legibus innituntur , quibus & docentes , & discipuli obligati sunt .*

(**) *Athenis lege Sophoclis cautum erat , ut neque Scholæ erigerentur , nec Philosophus quisquam præfesset disciplinis absque auctoritate Senatus . Mendo lib. 1. de Jure Acad. f. 2. n. 5.*

sæculi ergastulis satas, invec̃tas, adultasque, ut planè crediderim, neque inani iudicio, ad nostræ hujus exemplar delata tum primùm novitate constatas. Quotquot enim a retroacti sæculi medieta- te irrepererunt Academiæ, atque tam nobile insti- tutum, quo nihil præstantius optari possit (absit verbo jactantia) post Panhormitanam nostram omnes fœcundiori frutice processerunt. Post nostram (*1) licèt cultiori minerva, atque auspiciatissimo fidere virescere cœpit Germani- ca (*2), Londinensis (*3), Bononiensis (*4), Pari- sina (*5), Parisina altera novissima (*6), Haphniens-
sis

(*1) Panhormitana Medicorum Academia erecta anno 1621., aucta anno 1649., instaurata anno 1696., Re- gioque Sanctionum Diplomate obfirmata anno 1742.

(*2) Academia Leopoldina sive Naturæ Curiosorum Ger- maniæ anno 1652. *Histoir. de l'Acad. de Scienc., & des arts etabli a Boulogne par M. de Lintiers.*

(*3) Societas Regia Londinensis anno 1665. *Ibid.*

(*4) Bononiensis Philosophica anno 1667. Artium, & Scientiarum anno 1712. sub Clemente XI. *Ibid.*

(*5) Academia Scientiarum Parisina sub Ludovico XIV. anno 1666. ex Vallemont *in Histor. Regn. Aloys. XIV. T. 2. fol. 959.* A Colberto instantibus Duglas, & Bour- zais.

(*6) Academia Parisina altera, Societas Artium dicta sub tutamine Comit̃is de Clermont nuperrimè instituta. *Saggi, ed Osserv. di Medicin. della Società di Edimbur- go T. 1. fol. 345.*

sis (*1), Neapolitana (*2), Romana (*3), Veronensis (*4), Brixiana (*5), Senensis (*6), Prussiana (*7), Petropolitana (*8), Edimburgensis (*9), Upsaliensis in Svecia (*10), & novissimè erigendæ Stuttgardia apud Germanos, & Ungarica (*11). Nec defunt Academicorum nostrorum fastus, eorum videlicet, quorum imagines (*12) senio,

(*1) Academia Haphniensis Daniæ anno 1671. *Ibid.*

(*2) Academia Lustratorum Neapolitana anno 1679. *Ibid.*

(*3) Academia Physico - Mathemat. Roman. anno 1686. Medicorum sub Innocentio XI. anno 1681. Carol. Barthol. Piazza in *Academograph. Tr.* 12. P. 2 f.1.

(*4) Veronensis Academia Aletophilor. anno 1686. De cujus emblemate, nomine, atque instituto confer Franciscum Bianchinum in particulari Dissertatione.

(*5) Academia Brixiana Philosophicor. anno 1687. *Idem de Piazza, qui supra, ibid.*

(*6) Academia Physico-Critica Senensis anno 1691. *Idem ibid.*

(*7) Societas Regia Berolinensis Prussiæ anno 1710. Hyac. Gimma in *Ital. Liter. T.* 2. f.479.

(*8) Academia Petropolitana anno 1725. *Idem ibid.*

(*9) Edimburgensis Academia paucis abhinc annis. *Saggi, ed Osserv. di Medic. della Soc. di Edimburg. T.* 1. f.346.

(*10) Upsaliensis Academia noviter instituta. *Ibidem.*

(*11) Stuttgardiensis, & Ungarica Academia novissimè instituendæ. *Ibidem.*

(*12) Omnino fingendarum similitudinum ratio idcirco ab omnibus inventa est, ut posset eorum memoria retineri, qui vel morte subtracti, vel absentia fuerunt separati.

nio, virtute, fama spectabiles in ornatis aulae parietibus posterorum admirationem cum laude, tum dignitate conjunctam ad se trahunt; qui ab ipsa ineunte Academiae aetate, arduo, ac cum labore ad virtutem detecto itinere, clinicam medicinae artem haud inglorii illustrarunt, quorum numero ii accensendi, quibus aut ditior census, aut minus noverca fortuna ingentes thesauros ab arte medica comparatos coacervavit. Accedit & eorum memoria, quorum inclyta nomina, scientia, literis, partisque operibus clariora in Academiae nostrae procuratione immortale chronicon excipit, à nobis elaboratum, & publici juris factum (*), illudque in loci illius aula grata mortalium apotheci confixum.

Demum quidquid hactenus in evulganda hac

Aca-

Lactant. lib. 2. c. 2. Doctorum imagines ponebantur in Bibliothecis tum publicis, tum privatis. Sveton. in Tiber. c. 70. n. 5. Scripta eorum, & imagines publicis Bibliothecis inter veteres, & praecipuos auctores dedicavit. Sic & Cicero Attic. 4. 9. Literis sustentor, & recreor, maloque in illa tua sedecula, quam habes sub imagine Aristotelis sedere, quam in aliorum sella curuli.

(*) Cujus titulus de Viris illustribus Panbormitanis, qui literis, & publicis monumentis praestitere. Typis Petri Bentivenga Panbormi anno 1748.

Academiæ historia laboris insumpsimus ; nos lubenter suscepisse fatemur in eum finem comparatum , ut aliquod accedat Academiæ nostræ decoris , & gloriæ , nihilque deesse videatur , quo minus ea in illarum censum adnumerari queat , maiestate , excellentia , famaue præstantium . Accesserunt moderatorum nostrorum iussa , quæ magni fecimus , satisque nobis erit tantillum gratiæ , & favoris procurasse , si eorum votis satisfecerimus , illamque viam , rationemque tenuerimus in hac historia conscribenda , quam veritas , & non fucus è temporis vetustate paravit in lucem enixura . Neque me in historicorum numerum recenseri velit nemo , ratus de eorum me esse censu , quos gregarios vocant , quorum quoque aliquis usus est , etenim , ut rectè ait Romanus ille civis , & orator (a) : *Neque , si Gubernatorum in navi regenda præcipuum munus est , non ii quoque utiles sunt , quorum in sentina exhaurienda omnis consumitur labor* , eo vel maximè quòd cordatorum Academicorum mens , quorum quot vota , tot nobis adaucta calcaria , in id potissimum contendebat , historiæ alicujus laborem de nostra capessere oportere , quod non leve adderet Siculorum

Aca-

(a) Marc. Anton. Muret. Orat. 4. fol. 120.

Academiis tum nominis, tum claritatis momentum, & pondus; Quorum ipse voluntati (*), infirmarum mei ingenii virium guarus, gravatè acquievissem, nisi me, ut morem gererem, pressè coegissent. Maximum igitur me pretium operæ facturum duxi, si eorum postulationibus inhærerem; ut posteriori ævo pateat, quanti faciamus nostram erga illos necessitudinem, nostrumque in obsequendi promptitudine haud impar officium.

(*) *Corrumpitur, atque dissolvitur imperantis officium, si quis ad id quod facere jussus est, non obsequio debito respondet. Aul. Gellius lib. 1.*

REGIUM
 LEGUM ACADEMICARUM
 DIPLOMATA
 Pro Regali Panhormitana Medicorum
 Academia.

NOS CAROLUS (*Dei gratiâ*)
Utriusq; Siciliae, & Hierusalem
Rex, Hispaniarum Infans,
Dux Parmæ, Placentiæ, & Ca-
stri, Magnus Hetruriæ Prin-
ceps Hæreditarius &c.

Qui constitutis legibus, privilegiis, & munificentiâ nostrâ favimus, semperque favebimus studiis literarum, & artibus Reipublicæ utilibus, medendi artem, quæ vitam hominum servat, adeoque aliis omnibus humanis artibus utilitate antecellit, juvandam

dam pariter , augendam , ornandam præ cæteris nobis esse , censemus . Quamobrem libenter excepimus preces , quibus Senatus Panormitanorum a nobis petiit leges quasdam confirmari , quibus medendi artem in ea Urbe stabiliendam , & ad salutem , & commodum civium Panormitanorum aptius traducendam , idem Senatus arbitratus est . Itaque leges illas accuratè perpendimus , & confirmatione nostra dignas invenimus , adeoque Regali hoc nostro Diplomate eas comprehendere volumus ad hunc modum .

I. Nostre Academiæ Patronus Senatus Excellentissimus pro more asciscitor : sub ejus auspiciis Academiæ incrementum promovetur : ejusdemque Senatus auctoritate , ac præsidio Academiæ jura in præsentis discrimine vindicantur .

II. Penès Principem summa potestas esto : Principis , atque ejus lateri Assidentium octo , qui a consiliis , ejusque , qui a secretis erit , suffragio , negotium omne decernitur .

III. Ex Academicorum cœtu Princeps rebus gerendis , & procurandis in Comitibus eligitur , ævitatem annali lege servanto . Prima Principi sedes adhibetur . In rebus Academicis ejus votum duplex esto , ejusque prudentiæ , quod e re universi cœtus fuerit , committitur .

IV. Ultimo sui regiminis mense pro novi Principis electione Comitibus convocantur . Principi , Assidentibus , Consiliariis , & Cancellario

tres

tres Academicos Candidatos nominandi facultas esto. Dehinc Academicorum suffragia secreta sunt. Ex majori numero Principis electio definitor: hujusmodi secreta suffragia coram Cancellario, & quatuor laureatis Academicis junioribus scribitor. Ex solis laureatis Academicis suffragia constator. Eodem modo, atque die, quo Princeps, Assidentes eliguntor.

V. Non ab universo Academicorum coetu, sed a Principe Cancellarius, quatuor Directores, quatuor Deputati, & quinque Consilarii eliguntor, cum tres alii, Princeps, & Assidentes sint, quorum munus Principis muneri coævum esto.

VI. Academiae Magistratus non ulterius prorogator, eamque legem antiquari, aut remitti numquam liceto, præter Consilarios, Directores, & Deputatos, quorum potestatem prorogari fas esto.

VII. Cancellarii munus esto asservandi Tabulas legum, Academicorum tum laureatorum, tum approbatorum Catalogum, Dissertationes, omneque id, quod ad Academiae Tabularium spectat; suum erit pro concione argumentum futurae Dissertationis indicare, & disserturo Academico diem dicere, cui, si fortè aberit, unus ex Academicis pro subsequenti Dissertatione succenturiator. Acta Academica Cancellarii nomine in calce signantor.

VIII. Directorum munus esto, Principem, atque Assidentes ad sublimiora subsellia, differentem ad Cathedram ducendi, pro uniuscujusque dignitate sedes, approbatis Academicis scamna, comparare committitor.

IX. Exacto anno Procurator successor expensarum ratio redditor, atque penes Principem eas computandi, atque approbandi facultas esto, ut imposito sibi muneri respondeat.

X. Deputatorum munus esto res Academicas intenta acie tuendi, atque legum observantiæ studendi.

XI. Dissertationes recitandas Principis censionis subicito, vel alterius Consilarii ab eodem designandi, cujus subscriptione firmantur, atque sic approbatæ pro concione recitantur; deinceps eas Cancellarii nomine in Academiæ Archivio conservator; Consilarii bonæ mentis, & a præjudiciis liberi eliguntur; Dissertationes corrigendi, & a nævis expurgandi potestas esto. Academico censuris onerato Principem appellare fas esto.

XII. Jovis dies alternis hebdomadis matutinis horis Comitibus Academicis regulariter indictus esto; at si opus erit jussu Principis congressus cæteris diebus, quibus aut gravior morbus epidemicus, aut urgens pro re nata negotium exspectet, indicitor.

XIII. Cuicumque Academico laureato, aut

approbato Physico, aut Chirurgo lex esto, Academia interesse, Principi, quæcumque in rem imperaverit, non deesse; Dissertationes Principis jussu ex Cathedra laureati, approbati ex inferiori subsellio recitent, quibus, qui decies per annum, vel segnitè, vel dolo malo defuerit, quinquaginta aureorum solutioni mulctator, Regii Fiscii utilitati, atque Academiae incremento applicandorum, præter cæteras pœnas, quæ penes Judicis arbitrium sunt.

XIV. Ab hac lege seniores Academici, qui per triginta annos inter Academicos meruerint, excipiuntur; ab extraordinariis tamen Comitibus pro morbis difficilioribus examinandis, minimè excusantur.

XV. Habendis hisce Dissertationibus solidiorem praxim morborum, præcipuè popularium, Physicam experimentalem, Pharmaceuticam, Chemiam, Botanicam, atque Anatomen studium complectitor: in hisce scientiis solidè exercentur, atque de inanibus, & spinosis quæstionibus scholarum more ne contendunt.

XVI. Exercitationes ordinariæ de superiùs recensitis argumentis alternæ sunt. Panegyres Senatus Excellentissimi, orationes funebres in obitu illustrium Academicorum extra Ordinem recitantur.

XVII. Dissertationes latino idiomate componuntur, earum argumenta utilia sunt, ab ina-

nibus, & declamatoriis, aut criticis, aut sociorum nomini detrahentibus abstinetur; duabus hebdomadis antequam habeantur Principis, aut eo annuente Consilarii censuræ subjiciuntur.

XVIII. Universi medicinæ Professores, tum laureati, quam approbati inter Academicorum album cooptantur; solidioribus quippe instructi disciplinis, atque in meliorem frugem informati Regiæ Majestatis obsequio, atque salutis civium consulere melius possint, quibus si fortasse defecerint, pœnis decimâ tertiâ lege constitutis, subjiciuntur.

XIX. Principis, Assidentium, Consiliorum, atque Academiae Cancellarii injussu ne quidquam editor.

XX. Cœtui Academico cooptandos, Principi oblatis per libellum precibus proponere jus esto. Dissertatio elucubrandâ quamprimum iisdem imponitor: absque Assidentium, Consiliorum, atque Cancellarii suffragiis nemo ullus asciscitor.

XXI. Quoniam hac in Urbe Civium quam plurimi quibusdam, quas vulgo dicunt, Unionibus, ab Urbe ferè condita sint adscripti, cum in finem, ut ab Medicorum, tum Physicorum, tum Chirurgorum honorariis solvendis quodammodo subleventur, inter quas recenseri debent Uniones rei domesticæ curatorum, argentei vasarii custodum, Pedissequorum, Rhedariorum, Coquo-

rum, Cupedinariorum, Laniorum, Musicorum, Piscatorum, Portitorum, Infectorum, Menſorum, Pellionum, Gentis Longobardæ, & Aviorum, quarum exemplo id effectum eſt incommodi, ut novæ in dies quamplurimæ ſuccreſcerent Uniones, quæ cum Medicorum operam adſcriptis Civibus polliceantur, ita in ingentem millenorum numerum excrevere adſcripti, ut iſſdem inſerviendis ſatis eſſe Medici minimè poſſint; Civium ea propter vitam impunè mercari cernimus, & inſirmos plerumque, nec ſupremis religionibus expiatis, miſerrimè mortem occumbere comploramus. Tantis igitur obviam ituri malis, cuicumque Medico confertiſſimis hiſce Unionibus, vel cæteris operibus ſub alio titulo nuncupatis, inſervire, præter ſuperiùs recenſitas veteri conſuetudine obfirmatas vetandum eſſe cenſemus: & ſi qui fortaiſſe medicorum in præſenti huiusmodi Unionibus operam ſuam conferat, munere, nullâ interpoſitâ morâ, ſe abdicato, mulctis, pœniſque, decima tertia lege impoſitis, ſi quis ſit refractarius, ſubjicitor.

XXII. Sed reipublicæ utilitati, atque Pauperum commodo ne quid detrahitor. Principis ea propter interſit octo Medicos pro curandis pauperibus deſignare, ſed de illorum inopia priùs per Parochi teſtimonium conſtitito, præter alios a Pietatis Monte de more præſcriptos, qui ſi pauperum commodo deerint, Academia, Principis, aut

aut Senatus Excellentissimi auctoritati, lege eodem agere committitor.

XXIII. Si quæ inter Academicos exorta fuerit contentio, eam dirimendi penes Principem, Assidentes, Consiliarios, & Cancellarium auctoritas esto.

XXIV. Si Princeps, Assidentes, Consilarii, atque Cancellarius consenserint justis de causis lege quandoque agitor; Academici, qui eorum dignitati, atque famæ, vel publicæ incolumitati minùs prospicient, exauctorantor.

XXV. Jura, Immunitates, Privilegia Academiae a Senatu Excellentissimo anno 1653. impertita, atque a Caroli II. munificentia anno 1700. confirmata, in æternum facta tecta custodiuntur.

XXVI. Hujusmodi tandem sancitæ leges observandæ semper decernuntur, quæ si per ætatem in desuetudinem abierint, earum auctoritati nequidquam abrogator. Divinus etenim cultus, debitum Principi obsequium, salus publica, scientiarum incrementum, nostræ Academiae suprema lex esto.

XXVII. Si quid in his legibus obscurum, aut aliquid iisdem minimè comprehensum emerferit, Principi, Assidentibus, Consiliariis, atque Cancellario interpretandi, supplendique jus esto.

Comprehensas itaque hoc nostro Diplomate
le-

leges ratas habemus, probamus, confirmamus;
proque lege nostra recipi illas, & custodiri quo-
cumque tempore jubemus. Dat. Neapoli die
secunda Martii millesimo septingentesimo quadra-
gesimo secundo.

C A R O L U S.

BERNARDUS TANUSIUS.

*Registrada en el lib. 1. de gracias
de fol. 118. a fol. 123.*

V. M. Illustri Senatu Panormitano rogante artis
Medicinæ Doctoribus Civitatis Panormi le-
gum ab iis conditarum confirmatione concede-
re dignatur.

